



КОМУНІКАТИВНИЙ ДИСКУРС

У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ
ПРОСТОРИ

МАТЕРІАЛИ

МІЖНАРОДНОЇ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Рекомендовано до друку рішенням наукової ради
Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського (протокол № 9 від 29.08.2017 р.)

Редакційна колегія	
Будак Валерій	ректор Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського, доктор технічних наук, професор, академік Національної академії педагогічних наук України, заслужений діяч науки і техніки.
Філатова Оксана	доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови і літератури філологічного факультету Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Солодка Анжеліка	доктор педагогічних наук, професор кафедри перекладу, завідувач кафедри перекладу Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Кіндратів Віталій	заступник голови Миколаївської обласної державної адміністрації
Ситченко Анатолій	доктор педагогічних наук, професор, проректор із науково-педагогічної роботи Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Сова Йосанна	доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри класичної філології Університету Миколи Коперніка (Торун, Польща)
Тодорова Біляна	доктор болгарської мови, професор Південно-західного університету імені Неофіта Рильського (Благоевград, Болгарія)
Бондарева Олена	доктор філологічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної, соціально-гуманітарної роботи та лідерства Київського університету імені Бориса Грінченка
Миропольська Наталія	доктор педагогічних наук, професор, головний науковий співробітник лабораторії естетичного виховання та мистецької освіти, Інститут проблем виховання НАПН України
Гузенко Світлана	кандидат філологічних наук, доцент, декан філологічного факультету Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Корнієнко Ірина	кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Мороз Тетяна	кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету іноземної філології Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Бондар Людмила	відповідальний секретар організаційного комітету (напрями «Літературознавство», «Мовознавство і лінгводидактика»), кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і літератури Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського
Сидоренко Юлія	відповідальний секретар організаційного комітету (напрямок «Перекладознавство»), кандидат педагогічних наук, доцент кафедри перекладу Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського

Комунікативний дискурс у полікультурному просторі: матеріали
К 33 Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної конференції (6-7 жовтня 2017 р.). – Миколаїв : МНУ імені В. О. Сухомлинського, 2017. – 228 с.

Збірник тез доповідей Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної конференції охоплює широке коло літературознавчих, мовознавчих питань, а також проблеми перекладу. Матеріали акцентують парадигми «полікультурологія», «лінгвокультурологія», «міжкультурна комунікація». Розглядаються культурно-детерміновані явища міжтекстової взаємодії.

Видання призначене для науковців гуманітарних спеціальностей, аспірантів, студентів, вчителів-словесників.

НАПРЯМ «ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО»

Байтеряков Є. О. ОБРАЗ ГАСТУРА В АМЕРИКАНСЬКОМУ ГОРОПІ XIX-XX СТ.....	11
Bozrukov A. V. THE MANIFESTATION OF METAPHYSICAL ORIGINALITY IN THE J. DONNE'S SCHOOL PARADIGMS	12
Бестюк І. А. ДЕМІФОЛОГІЗАЦІЯ ПІТАРИ В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ 1920-1930-Х РОКІВ	13
Білик Г. М. КОМУНІКАТИВНА ПРОБЛЕМАТИКА В ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ «КАЗОК ЕММИ АНДІЄВСЬКОЇ»	15
Богдан Ю. Б. ОБРАЗ АВТОРА В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ТА НІМЕЦЬКОМУ МАНДРІВНОМУ РОМАНІ	16
Бородіца С. В. ПОСТМОДЕРНІСТСЬКИЙ ДИСКУРС РОМАНУ «ГРАВІТАЦІЯ» ЛЕСІ РОМАНЧУК.....	18
Бровко О. О. ГЕРАЛЬДИЧНА КОНСТРУКЦІЯ В ТИПОЛОГІЇ МЕТАТЕКСТУ: КУЛЬТУРНА ПАМ'ЯТЬ І ГРА	19
Веретейченко І. А. ФОРМУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ ЛІТЕРАТУРНО-КРИТИЧНОМУ ПРОСТОРІ	21
Ворова Т. П. ИДЕНТИФИКАЦИОННЫЙ КОД ПРОЧТЕНИЯ НЕКОТОРЫХ СКАЗОК О. М. СОМОВА	22
Гончарова Н. В. ТВОРЧЕ ОСМИСЛЕННЯ ЗМІСТОВОЇ ТА ФОРМАЛЬНОЇ МОДЕЛІ СВЯТОГО ПИСЬМА В АПОГРАФІЧНОМУ ТВОРІ «СКАЗАННЯ ПРО СВЯТИХ БОРИСА ТА ГЛІБА» ...	24
Дацер К. С. ГЕРОЇ РОМАНУ «КОЛЕКЦІОНЕР» ДЖОНА ФАУЛЗА У ТЕКСТІ НА ЕКРАНІ	25
Дем'янюк М. Б. ХУДОЖНИЙ ТЕКСТ У ДИСКУРСІ ПСИХОАНАЛІЗУ Й ГЕРМЕНЕВТИКИ.....	27
Дерев'яченко Н. В. АВТОФІКЦІОНАЛЬНІСТЬ У РОМАНІ М. УЕЛЬБЕКА «РОЗШИРЕННЯ ПОЛЯ БОРНІ».....	28
Джигун Л. М. ВЗАЄМОДІЯ МЕМУАРНОГО ТА АВТОБІОГРАФІЧНОГО НАЧАЛА В ЕМІГРАЦІЙНІЙ ПРОЗІ NONFICTION XX СТОЛІТТЯ.....	30
Димовська А. К. «ВИРОБНИЧИЙ» КІТЧ 20-30-Х РОКІВ XX СТОЛІТТЯ: ГРА В ЛІТЕРАТУРУ	31
Журба С. С. МОДУС МАСКИ В УКРАЇНСЬКОМУ АВАНГАРДНОМУ РОМАНІ	32
Зінченко Н. І. НАРОДНОПІСЕННА ОСНОВА ЛІРИКИ ПОЕТІВ-РОМАНТИКІВ ПОЛТАВЩИНИ.....	33
Ильинская Н. И. ПУТЬ К НЕВИДИМОМУ ГРАДУ: УТОПИЧЕСКИЕ ДИСКУРСЫ В ПОЭМЕ БЕЛОГО «ХРИСТОС ВОСКРЕС».....	35
Іщенко О. А. СВІЙЧУЖИЙ ПРОСТІР ЯК ЗАСІБ ТВОРЕННЯ ПСИХОПОРТРЕТА ГЕРОЯ У РОМАНАХ МИРОСЛАВА ДОЧИНЦЯ.....	37

Приблуда Л. М. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ВТОРИННОЇ НОМІНАЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ.....	150
Приходько І. В. ТРОПЕЇЧНА ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА НОМІНАЦІЯ ДЕРЖАВИ В АНГЛОМОВНІЙ КАНАДСЬКІЙ ПОЕЗІЇ XVIII-XXI ст.....	152
Прокопович Л. С. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРЕМИ ВОДА В РОМАНІ МИРОСЛАВА ДОЧИНЦЯ «МАФТЕЙ».....	153
Процик І. Р. ФУТБОЛЬНА ТЕРМІНОЛЕКСИКА У СПОРТИВНИХ СТАТТЯХ ТАРАСА ФРАНКА.....	155
Сакаджи Д. М. ПОЛІТКОРЕКТНІСТЬ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ.....	157
Скобнікова О. В. ВИЗНАЧЕННЯ ІМЕНІ КОНЦЕПТУ «FAMILY».....	158
Усик Г. М. ЗАСОБИ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	159
Харитоновна Д. Д. ПОЛІТИЧНА ЛІНГВОПЕРСОНОЛОГІЯ У МОВІ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ.....	160
Khachatryan Y. L. CROSS-CULTURAL DISCOURSE COMPETENCE AS THE BASIS FOR SUCCESSFUL PROFESSIONAL ACTIVITY OF FUTURE SPECIALISTS IN ECONOMICS.....	162
Tsapro G. Yu. I-REPRESENTATION IN POEMS BY CHRISTINA ROSSETTI: GENDER ASPECT.....	163
Шведова М. О. КОРПУС ЯК ДЖЕРЕЛО ДОСЛІДЖЕННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ СТИЛІВ.....	164
Шестопап О. С. НАГОЛОШЕННЯ ФОРМ ДРУГОЇ ОСОБИ ОДНИНИ НАКАЗОВОГО СПОСОБУ В «ЕНЕЇДІ» І.КОТЛЯРЕВСЬКОГО.....	165
Шумейко З. Є. УЧАСТЬ МАТВІЯ НОМИСА У ФОРМУВАННІ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОПІСУ.....	167

НАПРЯМ «ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО»

Абабілова Н. М., Усаченко І. В. РЕАЛІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕНЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ТА ЗАРУБІЖНИХ ПЕРЕКЛАДОЗНАВЦІВ.....	169
Агеева В. О. РОЛЬ ПЕРЕКЛАДУ У ПРОЦЕСІ МІЖКУЛЬТУРНОГО СПІЛКУВАННЯ.....	170
Аношкова Т. А. GLOBAL ASPECT OF TRANSLATION COMPETENCE.....	171
Ваньнин Сяо СПЕЦИФИКА УЗУАЛЬНИХ МЕТАФОРИЧЕСКИХ НОМИНАЦИЙ.....	172
Волченко О. М. КУЛЬТУРНО-ДЕТЕРМІНОВАНІ СТРАТЕГІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ.....	174
Горова М. П. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНИХ ВІЙСЬКОВИХ ТЕКСТІВ.....	175
Дем'яненко О. Є. СПЕЦИФИКА МОТИВАЦІЙНОГО КУЛЬТУРНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПРОЦЕСІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	176

Єфименко Т. М. РОЗВИТОК КУЛЬТУРНОГО ІНТЕЛЕКТУ ВИКЛАДАЧА ЯК УМОВА ЕФЕКТИВНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	178
Карабан В. І. КОРПУСНІ КОНТЕКСТУАЛЬНІ СЛОВНИКИ У НАВЧАННІ ПЕРЕКЛАДУ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ.....	179
Каражежова М. І. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ «ЇЖА» В АНГЛОМОВНОЇ ПРОЗІ.....	181
Козачук А. М. ВИКОРИСТАННЯ КІЛ ЕЙЛЕРА У ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ.....	182
Куліш І. В. ТЕРМІНИ «ФОРЕНІЗАЦІЯ» ТА «ДОМЕСТИКАЦІЯ». ЇХ ПОХОДЖЕННЯ ТА МІСЦЕ В СУЧАСНІЙ ТЕРМІНОСИСТЕМІ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА.....	183
Кутас Н. В., Радкіна В. Ф. МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО ПОЛЯ УЧНІВ НА УРОКАХ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ.....	185
Ли Веньси СПОСОБИ ПЕРЕДАЧІ ЛАНДШАФТНОЇ ЛЕКСИКИ В РУССКОМ ПЕРЕВОДЕ РОМАНА Д.ЛОНДОНА «ВРЕМЯ-НЕ_ЖДЕТ».....	186
Логінова Г. М. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВИМІР МЕНТАЛЬНОЇ СИМВОЛІКИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ПОЛІЕТНІЧНІЙ ПЛОЩИНІ.....	188
Лю Госян ИМЕНА СОБСТВЕННЫЕ В ПЕРЕВОДАХ «СЕВЕРНЫХ РАССКАЗОВ» ДЖЕКА ЛОНДОНА.....	189
Масалова Т. М. ЖАНР ПРОПОВІДІ У РЕЛІГІЙНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОЇ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ПРОПОВІДІ).....	191
Мороз Т. О. ЗАГАЛЬНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ НА ОСНОВІ АНАЛІЗУ МОВНИХ СТРУКТУР У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ.....	192
Недоступ К. О., Волощук І. П. СЕМАНТИЧНІ ПОЛЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ: СТРУКТУРНІ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ.....	193
Нікішина В. В. ПЕРЕКЛАД ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЛІНГВАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	195
Огородник Н. Є. МІСЦЕ ТА РОЛЬ ПРОФЕСІЙНОГО КОНТЕКСТУ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МАЙБУТНІХ МОРЯКІВ.....	196
Палійчук Е. О. ВИКЛИКИ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ПРОЄКТІВ З ПІДТРИМКИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС: ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ.....	198
Паріляк І. Л. ЛІНГВОДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ ПОЛЬСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	199
Perea L. FORMATIVE ASSESSMENT FOR ENGLISH LANGUAGE LEARNERS IN THE ENGLISH LANGUAGE ARTS CLASSES: CREATION OF RUBRICS FOR ELEMENTARY, MIDDLE, HIGH SCHOOL AND UNIVERSITY LEVEL STUDENTS LEARNING ENGLISH.....	200
Перова С. В. СВОЄРІДНІСТЬ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ ЮРІЯ АНДРУХОВИЧА В ПЕРЕКЛАДІ ДРАМИ «ГАМЛЕТ» ВІЛЬЯМА ШЕКСПІРА.....	201

Тезаурусна основа навчання англійської мови у свою чергу сприяє практичному спрямуванню навчального процесу та формуванню професійно орієнтованої особистості, задаючи напрям для її професійного розвитку та вдосконалення. Саме тому зміст навчання мови обов'язково узгоджується з усіма предметними, а також міжпредметними одиницями навчання фахівців певної спеціальності, за рахунок чого створюється основа для цілісного уявлення про майбутню професію та професійну культуру.

Серед найбільш ефективних форм моделювання умов професійної діяльності майбутніх моряків на заняттях з англійської мови дослідниками називаються: 1) проблемні завдання для формування предметно-мовленнєвих умінь; 2) рольові ігри для розвитку соціально-мовленнєвих здібностей здібностей відображенню в них соціального змісту майбутньої діяльності; 3) ділові ігри для комплексного вдосконалення предметно-мовленнєвих і соціально-мовленнєвих навичок та умінь, а також здатності до відтворення професійного контексту під час англомовного спілкування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Булатов М.Ф., Григорьева Е.М. Пути совершенствования обучения морских специалистов в вузе: контекстный подход // Вестник АГТУ. – 2008. – № 5. (46) – с. 168-171.
2. Вербицкий А. А. Контекстное обучение в компетентностном подходе // Высшее образование в России. – 2006. – № 11. – с. 39-46.
3. SOLAS. International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974. Available from Internet: <http://www.shmsa.gov.cn/UserFiles/SOLAS2004.pdf>
4. STCW. International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers, 1995 (amended in 2010). Available from Internet: http://www.seajobs.ru/sea_programms/STCW95.pdf

Палійчук Е. О.

м. Київ, e.palichuk@kubg.edu.ua

ВИКЛИКИ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ПРОЕКТІВ З ПІДТРИМКИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС: ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ

Стратегічний курс України на євроінтеграцію як незалежної і самостійної держави передбачає необхідність і, відповідно, стрімке зростання спільних проектів у різних секторах економіки, у сфері освіти, культури, екології, фінансів тощо. Підписання у березні і червні 2014 року Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС вимагає від нашої держави наближення законодавчої бази до законодавства ЄС. Це означає переосмислення чинних нормативно-регуляторних актів, розроблення нових законопроектів та усунення прогалин у законодавчому доробку України.

Реалізація цих завдань потребує фахових зусиль не лише юристів, що здійснюють зіставний аналіз актів ЄС і України, і секторальних спеціалістів, але також комплексної компетенції перекладачів, що працюють у складі офіційних проектів за підтримки ЄС [3], а саме обізнаності про становлення і функціонування ЄС, стан галузевого розвитку держав-членів і України, додаткових спеціальних знань.

Іншими питанням є робочі мови Брюсселя. Серед 24 офіційних мов ЄС англійська і французька мови домінують в усіх інституціях ЄС, окрім Суду, офіційна мова якого є французька. Це означає, що інші мовні версії зазвичай перекладають з англійської французької мови. Усі інструменти, що їх розробляють мовами держав-членів, і всі мовні версії формально є еквівалентними [7, 17]. Проте, з огляду на стратегію мультимовності в ЄС [5], у розробленні регламентів, директив, рішень, рекомендацій сприйняття реалій неанглійськомовними користувачами має певне віддуння, що впливає на мовну і фактуальну відповідність термінів, кліше, стилістичної послідовності.

Офіс публікації Європейського Союзу визначає стилістичні рекомендації для кожної мови у формі *Inter-Institutional Style Guide* [6], що є надзвичайно цінною енциклопедією для авторів і перекладачів документів законодавства ЄС, оскільки забезпечує дотримання єдиного стандарту в оформленні, назв, граматичної і синтаксичної послідовності, термінології і кліше. Однак, у євроінтеграційному процесі завданням нової мови постає вироблення і створення моделей, термінології, шаблонів для нової мови на базі текстів мовами ЄС [4, 160] з урахуванням її граматичних, лексико-стилістичних особливостей. Відтак постає питання адекватності, точності і гомогенності перекладів *acquis communautaire* [1] українською мовою крізь призму мовних версій держав-членів. Для досягнення цієї мети зазвичай використовують англійські версії, хоча більш ранні походять від французьких текстів, і тому в питанні щодо тлумачення значень тих чи інших рішень, зокрема рішень, розроблених мовами держав-членів, необхідно звертатися до оригінального тексту [4], а також це потрібно робити і під час здійснення перекладів.

У зв'язку із обов'язками, покладеними на Україну відповідно до Угоди про Асоціацію, українська мова постає потенційно «ною мовою» [4] ЄС, яка розвивається в аспекті євроінтеграційних процесів. У світлі останніх подій в Україні 2013 – 2014 років та подальшого розвитку мови як державної дедалі більше відбувається пошук морфологічних ресурсів (іонізуючий вплив – іонізаційний вплив, протиобрастаччі фарби – протиобрастальні фарби),

звернення до української історії і літератури для збагачення лексичного складу мови (*місцезнаходження – осідок*), вживання кліше, притаманних власній українській мові тощо.

У ході реалізації перекладацьких проектів щодо наближення законодавства України до законодавства ЄС можна виокремити такі основні виклики:

1. **Когнітивність** перекладача. Як термін «когнітивність» у широкому сенсі позначає здатність до розумового сприйняття і опрацювання зовнішньої інформації, «акт» пізнання або саме знання, появу і «становлення» знання і концепцій, пов'язаних з цим знанням, контекстне знання [2] тощо. Процеси розуміння явищ, репрезентованих актах ЄС, їх розпізнавання та означення українською мовою передбачають необхідність величезного пласту фонових знань перекладача, редактора і експерта більш високої ланки проектів, сформованих на основі досвіду перекладу документів юридичної та іншої тематики. При цьому за відсутності в українській реальності фактів, спеціальних інституцій, статусів і, відповідно, термінів, аналогічних до ЄС, лінгвіст виконує відповідальну роль у розбудові номінативних аспектів законодавства України.

2. **Уніфікованість** мови перекладу. Важливим складником процесу апроксимації українського законодавства є питання щодо гомогенності вживаних мовних одиниць, адже проекти суспільного і державного значення передбачають залучення надзвичайно великої кількості експертів, які мають власне усталене бачення мови і сформовану практику перекладу. Рішенням цього є розроблення мовної політики перекладацького проекту [3] і застосування CAT-інструментів, що дозволяє досягти високого рівня послідовності та одноманітності.

3. **Стилістичний баланс** як запорука збереження параметрів офіційного тексту. Перед перекладачем постає завдання розвитку власної лінгвістичної компетенції, пошуку компромісів між формальністю і влучністю позначення явищ, уникнення розмовних і художніх лексичних варіантів, вирішення, чи можливо використати образні одиниці для введення нового терміну, зокрема у фінансових та економічних секторальних документах, якщо нейтральні словосполучення не відбивають суті явища.

Таким чином, у контексті наведених вище міркувань, фахова компетентність перекладачів повинна включати не лише суто філологічні студії, але й інтегроване навчання секторальних дисциплін, вивчення основ права ЄС, підвищення рівня володіння професійною українською мовою, вивчення англійської мови з юридичною спеціалізацією, оволодіння інформаційними технологіями перекладу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>
2. Когнітивність. Енциклопедія практичної психології [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://psychologis.com.ua/kognitivnost.htm>
3. Association4U. Association For Ukraine and For You [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://association4u.com.ua/index.php/en/>
4. Cheng L., King K.S. The Ashgate Handbook of Legal Translation / Le Cheng, King Kui Sin. – L.; N. Y.: Routledge, 2016. – 350 p.
5. Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social committee and the Committee of the Regions - A New Framework Strategy for Multilingualism /COM/2005/0596 final / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX:52005DC0596>
6. Inter-Institutional Style Guide [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publications.europa.eu/code/en/en-000500.htm>
7. Langlet D., Mahmoudi S. EU Environmental Law and Policy / David Langlet, Said Mahmoudi. – Oxford: Oxford University Press, 2016. – 600 p.

Парильк І. Л.

м. Івано-Франківськ, lipar02@ukr.net

ЛІНГВОДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ ПОЛЬСЬКОЇ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

При кафедрі мовознавства Івано-Франківського національного медичного університету діє навчально-тренінговий центр «Іноземні мови для професійного спілкування». Робота центру спрямована на розвиток навичок фахової міжнародної комунікації викладачів вищого навчального закладу зі студентами-іноземцями та колегами з-за кордону в процесі обміну науковим та професійним досвідом. Необхідність професійної комунікації пов'язана із фаховою мобільністю, зокрема із мобільністю працівників сфери охорони здоров'я. Слухачі навчально-тренінгового центру мають нагоду підвищити свій рівень володіння медичною англійською, німецькою, французькою та польською мовами.

Польська медична мова є спеціалізованим ідіолектом, тобто мовою певної групи спеціалістів. Вона базується на загальнонародній мові, є її «галузевицею» різновидом, однак не становить її термінологічного додатку. Послугувачись спеціалізованою мовою медики досягають не тільки комунікаційних цілей, а й когнітивних, бо використовують її як для фахового спілкування, так і для пізнання та опису певної галузі знань [1, 203].